

OPIS PRZEDMIOTU/MODUŁU KSZTAŁCENIA (SYLABUS)

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim Wykład monograficzny „Opera i widowisko multimedialne w XX wieku 1”	
2.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku angielskim Monographical Lecture „Opera and Multimedia Spectacle in the 20th Century 1”	
3.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Muzykologii UW	
4.	Kod przedmiotu/modułu 22-MZ-S1-WyMon5	
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu (<i>obowiązkowy lub fakultatywny</i>) obowiązkowy	
6.	Kierunek studiów muzykologia	
7.	Poziom studiów (<i>I lub II stopień lub jednolite studia magisterskie</i>) I stopień	
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) III	
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy	
10.	Forma zajęć i liczba godzin wykład, 30 godzin	
11.	Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby prowadzącej zajęcia Dr Joanna Miklaszewska	
12.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu oraz zrealizowanych przedmiotów brak	
13.	Cele przedmiotu Przedstawienie przemian stylistycznych opery i dramatu muzycznego w XX wieku, ze szczególnym uwzględnieniem amerykańskiej muzyki operowej 2. połowy XX wieku oraz nowych zjawisk w sztuce, takich jak wideoopera, opera-film i opera multimedialna. Omówienie różnych odmian współczesnego widowiska multimedialnego.	
14.	<p>Zakładane efekty kształcenia</p> <p style="text-align: center;">WIEDZA</p> <ul style="list-style-type: none"> • ma uporządkowaną wiedzę ogólną na temat historii muzyki operowej w XX wieku, w kontekście ogólnych zjawisk kultury • posiada uporządkowaną wiedzę szczegółową dotyczącą przemian stylistycznych opery w XX wieku • ma podstawową wiedzę o współczesnych teatrach operowych i orientację we współczesnym życiu muzycznym 	<p>Symbole kierunkowych efektów kształcenia, np.: K_W01*, K_U05, K_K03 K_W05</p> <p>K_W12</p> <p>K_W17</p>

	<p style="text-align: center;">UMIEJĘTNOŚCI</p> <ul style="list-style-type: none"> • potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować wiedzę zaczerpniętą z literatury przedmiotowej (książki, artykuły, leksykony, Internet, bazy danych), także przy użyciu nowoczesnych technologii (ICT) • potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację współczesnego dzieła operowego z zastosowaniem typowych metod, w celu określenia jego znaczenia, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym • posiada umiejętność charakteryzowania muzyki operowej XX wieku; orientuje się w twórczości najważniejszych kompozytorów operowych XX wieku <p style="text-align: center;">KOMPETENCJE SPOŁECZNE</p> <ul style="list-style-type: none"> • ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego zdobywania wiedzy, dokształcania się zawodowego i zdobywania umiejętności • uczestniczy w życiu muzycznym i różnych jego formach (koncerty muzyki współczesnej, przedstawienia teatralne i operowe) 	<p>K_U02</p> <p>K_U05</p> <p>K_U07</p> <p>K_K01</p> <p>K_K06</p>
15.	<p>Treści programowe</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zarys historii gatunku opery i dramatu muzycznego. Barokowe <i>drammi per musica</i>. Opery kompozytorów szkoły neapolitańskiej. Reforma operowa Christopha Willibalda Glucka. Opery Wolfganga Amadeusza Mozarta. Styl bel canto w muzyce włoskiej. <i>Łucja z Lammermoor</i> Gaetana Donizettiego jako przykład typowej opery romantycznej. Koncepcja <i>Gesamkunstwerk</i> i jej ucieleśnienie w dramatach muzycznych Richarda Wagnera. Opera polska w XVIII i XIX wieku. 2. Kierunki rozwoju opery w drugiej połowie XX wieku. Opera minimalistyczna i postminimalistyczna. Dokumentalne wideo-opery Steve'a Reicha: <i>The Cave</i> i <i>Three Tales</i>. 3. Nurt eksperymentalny oraz związki z tradycją muzyczną w operach Philipa Glassa. Trylogia oper „portretowych” (opera minimalistyczna <i>Einstein on the Beach</i>, <i>Satyagraha</i>, <i>Echnaton</i>). Trylogia oper opartych na twórczości Jeana Cocteau. <i>Monsters of Grace</i> – „digitalna opera w trzech wymiarach”. Gatunek opery literackiej w twórczości Philipa Glassa. 4. Opery Johna Adamsa i ich tematyka związana z nauką, polityką i wydarzeniami historycznymi w XX wieku. <i>Nixon w Chinach</i> jako przykład opery politycznej. Elementy operowe w oratorium scenicznym <i>El Niño</i> J. Adamsa 5. Opera eksperymentalna (<i>Europerras</i> Johna Cage'a, opery Meredith 	

	<p>Monk). Gatunek opery solowej w twórczości Laurie Anderson. Cykl operowy <i>Licht</i> Karlheinz Stockhausena.</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. Opery Krzysztofa Pendereckiego. 7. Opera i dramat muzyczny w pierwszej połowie XX wieku. Opera werystyczna. Twórczość operowa Giacomo Pucciniego, Pietra Mascagniego i Ruggiera Leoncavalla. <i>Peleas i Melizanda</i> Claude'a Debussy'ego jako przykład gatunku dramatu lirycznego. Echa dramatu wagnerowskiego w <i>Królu Rogerze</i> Karola Szymanowskiego i wczesnych operach Paula Hindemitha. 8. Przemiany stylistyczne oper Richarda Straussa, od ekspresjonistycznych dramatów muzycznych <i>Salome</i> i <i>Elektra</i> po opery konwersacyjne (<i>Kawaler srebrnej róży</i>). 9. Przejawy muzycznego ekspresjonizmu w operach Arnolda Schönberga i Albana Berga, Paula Hindemitha i Béli Bartóka. Opera klasycyzująca (<i>Oedipus Rex</i> Igora Strawińskiego). Opera historyczna (<i>Wojna i pokój</i> Siergieja Prokofiewa). Inspiracje muzyką popularną w <i>Operze za trzy grosze</i> Kurta Weilla. 10. Musical i rock-opera w XX wieku. 11. Widowiska multimedialne w XX wieku. <i>Songs of Ascensión</i> Meredith Monk.
16.	<p>Zalecana literatura (<i>podręczniki</i>)</p> <p><i>Literatura podstawowa:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - J. Chomiński, K. Wilkowska-Chomińska <i>Formy muzyczne</i>, tom 4 <i>Opera i dramat</i>, Kraków 1976 - J. Chomiński, K. Wilkowska-Chomińska <i>Historia muzyki</i>, t. 1-2, Kraków 1989-90 - J. Chomiński <i>Historia muzyki polskiej</i>, t. 1-2, Kraków 1995 - <i>Encyklopedia Muzyczna PWM. Część biograficzna</i>, red. E. Dziębowska, t. 1-12 oraz suplementy do 1. i 2. tomu, Kraków 1979-2012 <p><i>Literatura uzupełniająca:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - M. Boyden, <i>The Rough Guide to Opera</i>, wyd. 4, Londyn 2007 - R.D. Golianek, <i>Zrozumieć operę</i>, Łódź 2009 - P. Kamiński <i>Tysiąc i jedna opera</i>, 2 t., Kraków 2008 - J. Kański, <i>Mistrzowie sceny operowej</i>, Kraków 1998 - J. Kerman, <i>Opera as Drama</i>, Londyn 1989 - J. Mianowski, <i>Krzywe lustro opery</i>, red. R. D. Golianek, Toruń 2011 - J. Miklaszewska, <i>Opera społeczno-polityczna w muzyce amerykańskiej XX wieku</i>, Kraków 2015 - E. Nowicka <i>Zapisaane w operze. Studia z historii i estetyki opery</i>, Poznań 2012 - <i>Od literatury do opery i z powrotem. Studia nad estetyką teatru operowego</i>, red. R.D. Golianek i P. Urbański, seria Biblioteka Operowa nr 2, Toruń 2010 - <i>Opera. Kompozytorzy – dzieła – wykonawcy</i>, red. A. Batta, Kolonia 2001 - <i>Opera wobec historii</i>, red. R. D. Golianek i P. Urbański, seria Biblioteka Operowa nr 6, Toruń 2012 - A. Ross, <i>Reszta jest hałasem. Słuchając dwudziestego wieku</i>, tłum. A. Laskowski, Warszawa 2011 - M. Tomaszewski, <i>Penderecki. Bunt i wyzwolenie</i>, 2 t., Kraków 2008-2009
17.	<p>Forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu, sposób sprawdzenia osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia: wykład: Test pisemny, sprawdzający nabytą wiedzę i umiejętności,</p>

	opcjonalnie referaty. Obowiązuje zaliczenie na ocenę. seminarium: laboratorium: konwersatorium:	
18.	Język wykładowy polski	
19.	Obciążenie pracą studenta	
	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
	Godziny zajęć (wg planu studiów) z nauczycielem: - wykład: - ćwiczenia: - laboratorium: - konwersatorium:	30
	Praca własna studenta, np.: - przygotowanie do zajęć: - opracowanie wyników: - czytanie wskazanej literatury: - napisanie raportu z zajęć: - przygotowanie do egzaminu:	5 5 10
	Suma godzin	50
	Liczba punktów ECTS	2

*objaśnienie symboli:

K (przed podkreślnikiem)- kierunkowe efekty kształcenia

W - kategoria wiedzy

U - kategoria umiejętności

K (po podkreślniku) - kategoria kompetencji społecznych

01, 02, 03 i kolejne - numer efektu kształcenia